

Onze ervaring met de *parasailor*²

Door: Harry Vogel

Dat de *parasailor*² uitstekend geschikt is bij het shorthanded zeilen ondervonden schipper Harry Vogel en z'n bemanningslid Jerry Freeman aan boord van de Cayenne 42 "Tzigane" tijdens de afgelopen **Round Britain and Ireland race**.

Deze race voert de zeilers om alle Britse eilanden, van Scilly's en Fastnet Rock tot de Hebriden en de Shetlands. In een 2000 mijl lange etappe wedstrijd wordt het uiterste gevraagd van schip en bemanning. Omdat er maar 2 mensen aan boord zijn moet je zorgvuldig omgaan met de beschikbare manpower. Sailhandling is al tijdens de voorbereidingen een belangrijk onderwerp. Hoe makkelijker je de boot op snelheid krijgt en kunt houden, hoe meer je jezelf spaart.

Spinnakeren was een item waar niet licht over gedacht werd. Een spinnakergijp met z'n tweeën op een 42-voeter midden in de nacht is al niet prettig in windkracht 3, laat staan als er veel meer wind over dek waait. Dan kan het ronduit gevaarlijk worden.

Vandaar de keuze voor een alternatief, een spinnaker die eenvoudiger te hanteren is, maar wel hetzelfde snelheidspotentieel genereert. Ruim voor de Round Britain was de *parasailor*² al eens uitgeprobeerd op de Cayenne 42. De ervaringen waren toen zeer positief. Tijdens de wedstrijd is de *parasailor*² echt gebruikt in weersomstandigheden waarbij de concurrentie geen spi meer kon/durfde zetten.

Onderweg van het Ierse Kinsale naar Barra op de Hebriden voeren we in erg wisselvallig weer. De tweede dag viel de wind compleet weg en lagen we te drijven op een oliegladde zee naast die spectaculaire Ierse westkust. Na een uur of zes kwam er een klein briesje uit het zuidwesten en we besloten onder grootzeil en *parasailor*² verder te gaan. De Cayenne loopt erg makkelijk 7 á 8 knopen in 10 tot 15 knopen wind. We hadden een geweldige zeilmiddag. Dolfijnen om de boot, zon in de kuip en een prachtige lopende wind. Geleidelijk aan begon die wel wat toe te nemen maar op de stuurautomaat (ST4000) bleef de boot perfect op koers. Jerry zou koken en ik zat achter de kaartentafel te navigeren.

Surfend onder *parasailor*² hadden we al een paar keer de 10 knoop gehaald met de boot prima onder controle. Toen het eten klaar was besloten we toch maar binnen te eten omdat het buiten wat fris werd. De wind was aangetrokken tot 25 knopen. Terwijl wij zaten te eten heeft de boot z'n eigen snelheidsrecord gebroken. In een half uur waren we iets meer dan zes mijl opgeschoten en de hoogste snelheid op het log stond op 14,8! We hebben er binnen weinig van gemerkt. Onder normale spi laat je dit wel uit je hoofd, maar die *parasailor*² leek alleen maar stabiel te worden naarmate de wind toenam! Afwassen hebben we maar even overgeslagen. Het spektakel in de kuip was fantastisch. Brullend en bruisend donderde de Cayenne de nacht in achter de *parasailor*² aan. Toen de wind regelmatig boven de 30 knopen kwam (ware wind) hebben we de slurf er toch overheen getrokken. Het werd donker en we wilden het zeil absoluut later ook nog kunnen gebruiken; better safe than sorry. Onder gereefd grootzeil en uitgeboomde genua 3 bleven we toch nog steeds 9 knoop lopen.

We waren niet de enigen met deze ervaring. Concurrenten in onze klasse: Psipsina, een Hod 35 voer diezelfde nacht ook onder *parasailor*² enorme snelheden. Uiteindelijk hebben we Psipsina goed achter ons weten te houden, maar dat is weer een ander verhaal...

Tzigane

Psipsina